

**Postanowienie z dnia 22 maja 1997 r.
II UKN 146/97**

Jeżeli sąd drugiej instancji uwzględnił wniosek strony o ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla sporządzenia kasacji w terminie umożliwiającym jej wniesienie przed upływem jednego miesiąca od daty doręczenia stronie wyroku z uzasadnieniem, to pełnomocnik nie może skutecznie domagać się przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia kasacji tylko na tej podstawie, że w piśmie wyznaczającym go nie wskazano, iż ustanowienie nastąpiło w celu wniesienia kasacji.

Przewodniczący SSN: Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 maja 1997 r. sprawy z wniosku Barbary S.-N. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w Ł. o rentę inwalidzką, na skutek kasacji wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 14 lutego 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 6 września 1996 r. [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi oddalił odwołanie Barbary S.-N. od decyzji Oddziału ZUS w Ł. w przedmiocie renty inwalidzkiej, stwierdzając w oparciu o opinię biegłego okulisty, iż inwalidztwo wnioskodawczynie (III grupy inwalidów), spowodowane krótko-wzrocznością istnieje od dzieciństwa i w okresie zatrudnienia nie uległo pogorszeniu.

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 13 grudnia 1996 r. [...] oddalił apelację wnioskodawczynie, podzielając stanowisko Sądu Wojewódzkiego.

Tego samego dnia wnioskodawczynie złożyła wniosek o doręczenie jej wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem oraz o ustanowienie dla niej adwokata z urzędu celem wniesienia kasacji. Sąd II instancji ustanowił adwokata z urzędu. Dnia 16 grudnia 1996 r. wnioskodawczynie doręczono postanowienie, a w dniu 17 grudnia 1996 r. otrzymała ona wyrok z uzasadnieniem.

Okręgowa Rada Adwokacka w Ł. otrzymała z dnia 24 grudnia 1996 r. postanowienie Sądu w przedmiocie wyznaczenia pełnomocnika i wydelegowała do tej funkcji adwokata Andrzeja B. w dniu 6 stycznia 1997 r.

Kasacja sporządzona przez tego adwokata wpłynęła do Sądu Apelacyjnego dnia 20 stycznia 1997 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia z uzasadnieniem, że adwokat został zawiadomiony o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu w dniu 8 stycznia 1997 r. bez wskazania, że chodzi o sporządzenie kasacji, o

celu wyznaczenia dowiedział się przeglądając akta w sądzie w dniu 17 stycznia 1997 r. i tego samego dnia zgłosiła się do niego wnioskodawczyni doręczając pismo Okręgowej Rady Adwokackiej o wyznaczeniu jej innego adwokata, przez co nie mógł wnieść kasacji w terminie.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 1997 r. [...] Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił wnioszek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji uzasadniając, iż zgodnie z art. 387 § 3 KPC orzeczenie z uzasadnieniem sąd doręcza tylko stronie, która o to wniosła w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, natomiast nie było obowiązku doręczenia uzasadnienia pełnomocnikowi.

Od tego postanowienia pełnomocnik wnioskodawczyni wywiódł kasację zarzucając mu naruszenie art. 168 § 1 KPC w zw. z art. 133 § 3 KPC.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja nie zasługuje na uwzględnienie. Z postanowienia Sądu Apelacyjnego ustanawiającego dla wnioskodawczyni adwokata z urzędu wynika w sposób oczywisty, że adwokat ustanowiony został wyłącznie dla sporządzenia kasacji. Pismo Okręgowej Rady Adwokackiej w Ł. adresowane do adw. Andrzeja B. zawiera wskazanie sygnatury akt sprawy, w której adwokat został wyznaczony: [...] oraz przedmiot sprawy: o rentę. Są to wystarczające informacje dla zorientowania się o charakterze sprawy, a w szczególności, że toczy się ona już w sądzie drugiej instancji, że do rzadkości należą przypadki ustanawiania pełnomocnika z urzędu do samego postępowania w tej instancji i że skoro do wniesienia kasacji wprowadzony jest tzw. przymus adwokacki - ustanowienie pełnomocnika może dotyczyć tej właśnie czynności.

Pełnomocnik powziął wiadomość o wyznaczeniu go w dniu 8 stycznia 1997 r. Gdyby ze swej strony wykazał należyłą staranność mógłby dowiedzieć się o przedmiocie sprawy i terminie do wniesienia kasacji przed dniem 17 stycznia 1997 r., tj. ostatnim dniem tego terminu. Okoliczność, że wnioskodawczyni dowiedziała się o osobie wyznaczonego jej adwokata 13 stycznia 1997 r. a zgłosiła się - jak to określa pełnomocnik "w najbliższym terminie, w jakim przyjmował interesantów" pozostaje bez znaczenia dla oceny przyczyn uchybienia terminu, przeciwnie - zdaje się wskazywać, że adwokat dowiedziawszy się 8 stycznia 1997 r. o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu w konkretnej sprawie i dla konkretnej osoby - nic nie uczynił do dnia 17 stycznia 1997 r. dla zapoznania się ze sprawą i oczekiwał na zgłoszenie się strony. Dlatego też w postępowaniu pełnomocnika nie można dopatrzeć się braku zawinienia, o którym mowa w art. 168 § 1 KPC. Nie jest też rzeczą Sądu wnikanie w wewnętrzne stosunki samorządu adwokackiego i ocena, czy Okręgowa Rada Adwokacka powinna zawiadamiać adwokata o rodzaju czynności procesowych, do których został ustanowiony, natomiast nie ulega kwestii, iż takie zawiadomienie zawierało postanowienie Sądu [...].

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do uwzględnienia kasacji i na zasadzie art. 393⁸ § 2 KPC orzekł jak na wstępie.

=====